

UCHWAŁA Nr 179 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1989 r.

w sprawie sprzedaży samochodów osobowych objętych obowiązkowym pośrednictwem w obrocie.

Na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1987 r. Nr 4, poz. 26 i Nr 33, poz. 181, z 1988 r. Nr 20, poz. 134 i Nr 41, poz. 327 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 22, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 439) oraz art. 384 Kodeksu cywilnego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązkowym pośrednictwem w obrocie w latach 1990—1992 są objęte samochody osobowe produkcji krajowej i z importu, sprzedawane:

- 1) w systemie przedpłat dokonanych w latach 1981—1985,
- 2) dla inwalidów i opiekunów osób niepełnosprawnych,
- 3) dla lekarzy oraz lekarzy i techników weterynaryjnych zatrudnionych co najmniej od 5 lat odpowied-

*) Ostatni w 1989 r.

nio w rejonowej służbie zdrowia i terenowych jednostkach organizacyjnych służby weterynaryjnej,
4) dla jednostek i zakładów budżetowych do celów służbowych.

2. Jednostki obowiązkowo pośredniczące w obrocie samochodami osobowymi wyznacza Minister Rynku Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

3. Producenci sprzedają samochody osobowe objęte obowiązkowym pośrednictwem w obrocie wyłącznie przez jednostki, o których mowa w ust. 2.

§ 2. 1. Centralny bilans samochodów osobowych ustala Minister Rynku Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrami: Finansów, Przemysłu oraz Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

2. W centralnym bilansie samochodów osobowych określa się ilości i marki tych samochodów z przeznaczeniem dla podmiotów, o których mowa w § 1 ust. 1.

3. Ustalenia, o których mowa w ust. 2, są obowiązujące dla jednostek obowiązkowo pośredniczących w obrocie.

§ 3. 1. Sprzedaż samochodów osobowych dla ludności w systemie przedpłat dokonanych w latach 1981—1985 będzie kontynuowana na dotychczasowych zasadach w latach 1990—1992, z tym że dopuszcza się możliwość przeniesienia na inną osobę uprawnienia, z rachunku przedpłat, do nabycia samochodu.

2. Samochody osobowe importowane mogą być sprzedawane jako zamienniki samochodów osobowych produkcji krajowej, na które dokonano przedpłat.

§ 4. Jednostka obowiązkowo pośrednicząca w obrocie samochodami osobowymi sprzedaje te samochody dla osób, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2 i 3, w kolejności określonej w imiennych wykazach tych osób, sporządzanych w trybie określonym odpowiednio przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej i przekazywanych corocznie odpowiednio przez terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw zdrowia i opieki społecznej oraz do spraw weterynarii stopnia wojewódzkiego.

§ 5. Sprzedaż samochodów dla jednostek i zakładów budżetowych jest realizowana zgodnie z rozdzielnikiem zatwierdzonym przez Ministra Rynku Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 6. 1. Ustala się wzór umowy o użyczenie samochodu osobowego do celów służbowych między jednost-

kami budżetowymi a pracownikami tych jednostek, stanowiący załącznik do uchwały.

2. Postanowienia umowne odbiegające od załączonego wzoru są niedopuszczalne, z tym że:

- 1) stawka procentowa, o której mowa w § 8 ust. 2 wzoru, nie może przekraczać 75%,
- 2) limit miesięczny używania samochodu do celów lokalnych przejazdów, o którym mowa w § 8 ust. 4 wzoru, nie powinien przekraczać limitów określanych na podstawie odrębnych przepisów o używaniu samochodów osobowych do celów służbowych,
- 3) stawka procentowa, o której mowa w § 9 ust. 1 wzoru, nie może być niższa niż 15%,
- 4) jeżeli przedmiotem użyczenia jest samochód, którego okres eksploatacji od dnia pierwszego zarejestrowania przekracza lat 5, prawo pierwokupu, o którym mowa w § 13 wzoru, przysługuje pracownikowi używającemu ten samochód do celów służbowych przez okres co najmniej roczny.

3. Strony mogą zastrzec w umowie obowiązek wnie-sienia przez pracownika stosownego zabezpieczenia majątkowego z tytułu użyczenia samochodu osobowego do celów służbowych.

§ 7. W razie nieprzestrzegania przepisów uchwały ustalających zasady obowiązkowego pośrednictwa, pobiera się na rzecz budżetu państwa opłaty określone w odrębnych przepisach.

§ 8. Traci moc uchwała nr 3 Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1989 r. w sprawie sprzedaży samochodów osobowych w latach 1989—1992 (Monitor Polski Nr 1, poz. 3, Nr 30, poz. 225 i Nr 40, poz. 316).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: T. Mazowiecki

Załącznik do uchwały nr 179 Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1989 r (poz. 351)

WZÓR UMOWY O UŻYCZENIE SAMOCHODU OSOBOWEGO DO CELÓW SŁUŻBOWYCH

W dniu r. między zwanym dalej „użyczającym”, reprezentowanym przez Ob. a Ob. zwanym dalej „pracownikiem”, zamieszkałym w ul. została zawarta umowa następującej treści:

§ 1. Użyczający przekazuje, a pracownik przejmuje do wyłącznego osobistego używania do celów służbowych samochód osobowy marki rok produkcji nr silnika nr podwozia nr rejestracyjny

§ 2. Stan techniczny samochodu, przebieg kilometrów i wyposażenie dodatkowe określa protokół przekazania — przyjęcia samochodu stanowiący załącznik do umowy.

§ 3. Pracownik jest obowiązany dokładać wszelkich starań o zabezpieczenie i utrzymanie samochodu w należytym stanie technicznym, przestrzegać warunków technicznych eksploatacji, stosować właściwe materiały eksploatacyjne oraz przeprowadzać przeglądy i zabiegi określone w instrukcji obsługi.

§ 4. Pracownik zobowiązuje się przejawiać szczególną troskę o zabezpieczenie samochodu przed kradzieżą i zniszczeniem.

§ 5. Użyczający pokrywa koszt pełnego ubezpieczenia komunikacyjnego i podatku drogowego oraz napraw, których koszt przekracza 2% ceny nowego pojazdu. Koszty bieżącej eksploatacji, obsługi technicznej i konserwacji samochodu pokrywa pracownik w ramach ryczałtu.

§ 6. 1. Koszty napraw powypadkowych będą pokrywane przez użyczającego do wysokości uznanej w ramach ubezpieczenia pojazdu.

2. Uszkodzenia samochodu i inne szkody, które nie podlegają uznaniu w ramach ubezpieczenia pojazdu oraz wynikiłe w rezultacie nieprzestrzegania postanowień niniejszej umowy, obciążają pracownika.

§ 7. O zaistniałych istotnych niesprawnościach, uszkodzeniach i wypadkach, w których uczestniczył samochód, pracownik jest obowiązany powiadomić niezwłocznie użyczającego na piśmie.

§ 8. 1. Za używanie samochodu do przejazdów służbowych pracownikowi przysługuje ryczałtowy zwrot kosztów.

2. Ryczałt na pokrycie kosztów eksploatacji samochodu wynosi równowartość % ryczałtu wypłacanego za używanie samochodów prywatnych do celów służbowych.

3. Rozliczenie ryczałtu następuje w okresach miesięcznych na podstawie oświadczenia pracownika.

4. Limit miesięczny używania samochodu do celów lokalnych, przejazdów służbowych ustala się na km.

§ 9. 1. Pracownikowi wolno używać samochodu do celów prywatnych za odpłatnością wynoszącą równowartość % ryczałtu wypłacanego za używanie samochodów prywatnych do celów służbowych.

2. Pracownik ponosi koszty eksploatacji samochodu za używanie go do celów prywatnych ponad limit kilometrów określony w § 8 ust. 4 niniejszej umowy.

§ 10. Umowa zawarta jest na czas nieoznaczony (oznaczony), przy czym ze strony użyczającego może być rozwiązana w trybie natychmiastowym w wypadkach określonych w art. 716 Kodeksu cywilnego, a także w razie:

- 1) odwołania pracownika ze stanowiska i rozwiązania stosunku pracy,
- 2) niezawiadomienia o uczestnictwie samochodu w wypadku,
- 3) utraty przez pracownika uprawnień do prowadzenia pojazdu.

§ 11. 1. W przypadku rozwiązania umowy, pracownik jest obowiązany zwrócić samochód wraz z przekazanym

protokołarnie wyposażeniem dodatkowym w stanie nie pogorszonym, z uwzględnieniem zwykłego zużycia eksploatacyjnego.

2. Ubytek wartości samochodu ponad stan, o jakim mowa wyżej, oraz braki w wyposażeniu pracownik obowiązany jest pokryć przy przekazywaniu samochodu.

3. W razie sporu co do wysokości odszkodowania, podstawę wyceny będzie stanowić ocena techniczna rzeczoznawcy.

§ 12. Stan techniczny samochodu, wyposażenie i inne dane techniczno-eksploatacyjne istniejące w dniu zwrotu samochodu określi protokół zdawczo-odbiorczy. Protokół ten określi ponadto podlegające rozliczeniu nakłady poczynione przez pracownika na wyposażenie samochodu, do których nie był on obowiązany, a które nie mogą być przez pracownika zabrane bez uszkodzenia samochodu.

§ 13. 1. Pracownikowi przysługuje prawo pierwokupu po okresie 5 lat eksploatacji samochodu od dnia pierwszego zarejestrowania.

2. Zbycie samochodu następuje po cenie wolnorynkowej, ustalonej w oparciu o opinię rzeczoznawcy.

§ 14. Zmiana umowy wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności.

§ 15. W sprawach nie uregulowanych niniejszą umową mają zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego, w szczególności dotyczące umowy użyczenia.

Użyczający

Pracownik

.

.